

saa — er Polititilsynet paa Landet ikke kraftigt, men jeg vilde i og for sig beklage, om det skulde blive Politiets Virksomhed i alt for høj Grad at gaa omkring og se efter, hvorledes Indpkningspapiret for Smør er —, men Muligheden derfor er der. Det er altsaa ikke alene vi ulykkelige Byfolk, men ogsaa de højtærede Landbrugere, som, hvis Lovforslaget gennemføres i den Skikkelse, hvori det foreligger, kunne mod deres Villie udsætte sig for at faa en ret alvorlig Afklapsning.

Disse Bemærkninger vil jeg henstille til Overvejelse for det eventuelle Udvalg, men i øvrigt ønsker jeg meget, at Lovforslaget maa blive ophøjet til Lov.

Landbrugsministeren (*Ole Hansen*):

Jeg vil gerne begynde med at udtale en Tak for den velvillige Modtagelse, som det foreliggende Forslag har fundet her i Tinget, og jeg tør vel efter de Udtalelser, der ere faldne, nære det Haab, at det skal lykkes i denne Rigsdagssamling at faa denne Sag ordnet paa en god og tilfredsstillende Maade. Efter at jeg har udtalt denne Tak, vil jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af de Indvendinger, der ere rejste mod forskellige Bestemmelser i Forslaget. Saavel det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (*Hey*), som ogsaa det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (*Høst*) fremhævede, at efter deres Opfattelse vilde Lovforslaget medføre en Fordyrelse af Varerne, med andre Ord: Forbrugerne vilde komme til at betale mere for deres Varer, end de nu gøre. Her tror jeg dog, at begge de to ærede Medlemmer tage absolut fejl. Jeg tror, det er en Kendsgerning, at udenlandske simplere Varer, som indføres hertil, ere de Varer, som de handlende tjene aller mest paa. Og hvorfor? Fordi det i ikke saa ganske faa Tilfælde lykkes dem at sælge Varerne for noget bedre, end de ere, lykkes dem at sælge dem for danske Varer, eller dog saaledes, at Forbrugerne købe dem i Tro til, at det er danske Varer. Der er efter min Mening ingen Tvivl om, at vore Smørgrosserere tjene forholdsvis meget mere paa udenlandsk indført Smør end paa det Smør, som produceres her i Landet. Jeg har derfor den Tro, at dette Forslag i Stedet for at virke fordyrende paa Varerne vil virke i modsat Retning, idet de handlende ville blive nødsagede til at sælge de udenlandske Varer billigere, naar Køberne vide, hvad det er, de faa. De samme to ærede Medlemmer fandt, at de foreslaaede Straffebestemmelser vare for

strengere, og jeg skal jo ikke nægte, at Straffebestemmelserne, saaledes som de foreslaas her i Lovforslaget, i Virkeligheden ogsaa ere strenge, men det hænger sammen med, at Kontrollen med denne Lovs Overholdelse i mange Tilfælde vil blive meget vanskelig, og at det sikkert ikke saa sjældent vil indtræffe, at Bestemmelserne blive omgaaede. Men jo vanskeligere det er at kontrolere Lovbestemmelsernes Gennemførelse, desto mere nødvendigt er det efter min Mening, at Straffebestemmelserne ere strenge og virksomme, for at Folk derigennem kunne afskrækkes fra at overtræde Loven, og for at vi, naar vi faa fat i dem, som gøre sig skyldige i saadanne Overtrædelser, kunne være i Stand til at ramme dem paa en følelig Maade, saa at de for Eftertiden ville vide at tage sig i Agt. Jeg tror derfor ikke, at de Anker, der ere fremkomne herimod, ere velbegrundede, jeg tror tværtimod, at der er al mulig Anledning til at fastholde de Bestemmelser, Lovforslaget paa dette Punkt indeholder.

Det ærede Medlem, som først havde Ordet (*la Cour*), og som jo for øvrigt udtalte sig meget velvilligt om Forslaget, fandt, at det kunde være tilstrækkeligt, naar udenlandske Varer bleve mærkede som: ikke-danske, og at der som Følge deraf ikke var Grund til at forlange, som Lovforslaget gør, at de skulle være mærkede saaledes, at man kan se, fra hvilket Land de stamme. Jeg skal naturligvis gerne drøfte dette Spørgsmaal nærmere med det Udvalg, som faar med Sagen at gøre, men jeg vil dog sige, at naar Forslaget indeholder Bestemmelser om, at Varerne skulle være mærkede saaledes, at man kan se, hvorfra de komme, er det, fordi man ellers let kan komme til at gøre Folk i Udlandet Uret. Jeg vil saaledes nævne, at de, som indføre Varer hertil fra Sverige, f. Eks. svensk Smør, ikke godt kunne være tjente med, at deres Varer mærkes paa samme Maade som russisk og finsk Smør, eftersom dette er betydelig ringere end det svenske Smør. Det samme gælder Æg, som indføres fra Sverige, hvilke jo vistnok maa siges at være lige saa gode som de danske Æg. Hvis det nu kun forlangtes, at fremmede Varer skulde være mærkede som ikke-danske, forekommer det mig, at vi derved vilde komme til at gøre Uret mod de Lande, som indføre de bedste Varer hertil. Det er af den Grund, at Forslaget er affattet, som det er, idet jeg har fundet, at det var den rigtigste Maade at gaa frem paa.